

veauet og konfliktniveauet kan nedbringes, og sådan at det sikres, at børnene rent faktisk får en tilstrækkelig voksenkontakt, så de kan udvikle både deres sproglige og deres sociale kompetencer og blive lidt mere hele mennesker, end der gives dem mulighed for i dag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Tove Videbæk som ordfører for forslagsstillerne.

Tove Videbæk (KRF):

Jeg vil sige tak for en rigtig god debat og for den generelt positive modtagelse, som Kristeligt Folkepartis forslag har fået. Vi kan jo høre, at der er en bred enighed om, at alle børn skal have det godt. Det er der ingen der er uenige i. Og det er jo da et skridt i den rigtige retning, så er vi startet.

Også tak til de partier, der støtter beslutningsforslaget, som det er. Jeg ser frem til, at vi sammen kan gøre en indsats for at forbedre børnenes forhold, børnenes opvækstvilkår og børnenes miljø, både det fysiske og det psykiske miljø.

Jeg vil lige svare på det spørgsmål, som fru Pernille Falcon stillede om, hvorfor vi skal vente i 5 år. Det har vi taget med, simpelt hen fordi det ikke skal være en undskyldning for nogen at sige, at de ikke kan være med, fordi budgetteringen er i gang, der er finanslov og planlægning og halloj-halløj med økonomien.

Derfor har vi sagt, at 5 år er en rimelig periode til, at man kan planlægge både i kommune og stat. Så kan man få aftalt i god tid, hvordan det her skal gøres, for vi ved, at det vil koste penge. Det har man så tid til at gøre. Det er altså for, at det ikke skal være en undskyldning for nogen.

Så vil jeg også sige, at vores børn er jo det kæreste, vi har. De er næste generation, de er vort lands fremtid, og de er Danmarks vigtigste ressource, det siger vi sådan i hverdagen. Derfor skal vi også skabe optimale vilkår for børnenes opvækst. De er også mennesker, de er bare meget små mennesker, og de lever i blind tillid til, at vi voksne vil deres bedste og vil gøre det så godt for dem, som vi kan.

Langt de fleste børn i alderen 0-10 år er i dag i de første 6 leveår i en eller anden form for dagtilbud i sammenlagt ca. 10.000 timer – 10.000 timer! – så er det altså vigtigt, at det er i et godt miljø, de befinder sig.

Derfor er velfungerende dagtilbud ikke bare en pasningsforanstaltning, men rammen om en meget stor del af børnenes opvækst. Børnene

skal udvikles, børnene skal kunne trives, og de har brug for omsorg fra de voksne, som kan give dem tryghed og kærlighed. Det har de brug for derhjemme, men så sandelig også i daginstitutionen. Det fysiske miljø har stor betydning for, hvordan børnene trives.

I de sidste 10 år er der skabt tusinde af nye dagpasningspladser i institutionerne. Mange steder er dette desværre sket ved, at man har presset flere børn ind i institutionerne, og ved, at det samme antal voksne skal passe et større antal børn, så det siger sig selv, at kvaliteten dermed falder.

I undersøgelse efter undersøgelse efter undersøgelse bekræftes det igen og igen, at kvaliteten i dagpasningen har meget stor indflydelse på børnenes senere udvikling, bl.a. med hensyn til sociale færdigheder og personlighedstræk.

En undersøgelse viser bl.a., at ved dårligere normering vil personalet bruge mere energi på at kontrollere børnene end på at kommunikere med dem. Og i en lignende svensk undersøgelse kunne man måle en forøgelse af stresshormoner hos børnene, når normeringen i deres daginstitution blev dårligere.

Alt i alt er der entydige indikationer af, at lav normering og stor gruppestørrelse har en negativ betydning for stressniveauet og for den relation, der udvikles mellem børn og pædagoger og dermed også for omsorgskulturen mere overordnet. Samtidig har det betydning for vilkårene for samtaler børn imellem og for samtaler mellem børn og voksne, som viser sig at have stor betydning for børnenes sproglige udvikling.

Kl. 20.00

Også på det sundhedsmæssige område er et dårligt institutionsmiljø til skade for børnene. Undersøgelser viser, at børn er mindre syge, når grupperumsarealet er stort i forhold til antallet af børn. Det er beregnet, at antallet af sygedage mindskes med omkring 10 pct. for hver kvadratmeter pr. barn, grupperumsarealet øges.

Mange børn i grupperum, trange forhold og et utilstrækkeligt luftskifte udgør en effektiv smittespredning, og hvis der er mindre end 3 m² pr. barn, reduceres børnenes grovmotoriske aktivitet. Der er mindre gruppeleg, og man kan i en hvis udstrækning observere en mere aggressiv adfærd. Undersøgelser viser også, at jo mere børnene er ude, jo mindre sygefravær har de, så hurra for skovbørnehaverne.

En undersøgelse af støjen i danske børneinstitutioner viser, at støjniveauet i perioder er af en sådan kaliber, at Arbejdstilsynet ville have på-